

Hertwig Schröder, skipari á Pippilottu, sitandi í gamla lastarúminum á skipinum. Hann er væl nøgdur við bæði skip og manning, sigur hann

Mynd: Jesa K. Vang

Tað einfalda lívið á Pippilottu

Fyri fólk, ið hava áhuga fyri gomlum seglskipum, er Pippilotta ein góður møguleiki fyri at økja kunnleikan at sigla

SKIP
Rógví Borðoy

Pippilotta liggur við oljukeiina í Havn. Pippilotta er eitt grønt skúlastip, sum hevur triggjar mastrar.

Pippilotta er á veg til Vestmannaoyggjarnar í Íslandi, og hevur á vegnum steðgað í Skotlandi og í Hetlandi. Skiparin er gamal í gorðum, og greiðir frá:

- Eg havi verið skipari á mínum egnu skipum í 25

ár, og mær dámar sera væl hetta lívið. Eg blívi ikki millióningur av hesum, men eg livi frítt og klári meg nøkurlunda.

Fólkið umborð er ikki vanligir turistar. Tey liggja um eini 30 ár í miðal, og tey sleppa ikki undan at gera okkurt til nyttu á ferðini. Øll gjalda ein biligan penga fyri at sleppa við, men afturfyri verða tey noydd at gera mat, vaska og alt annað, sum vanliga verður gjørt umborð á einum skipi. Sjálv manningin telur sjei, meðan gestirnir eru 27 í tali.

Ikki vanligir kundar

Pippilotta siglir vanliga við heilt ungum fólki. Skiparin

Hertwig Schröder sigur, at triggjar fjóðringar av tíðini eru tað skúlanæmingar, sum leiga alt skipið til ein túr í Baltiska Havinum. Tey koma umborð fyri at læra eitt sindur um umhvørvið og náttúruna sum heild. Tey lata altíð væl at, sigur skiparin.

Aðrar tíðir eru tað brekað, sum eru við, og tað dámar skiparanum best av øllum. Á hesum túrinum eru tað tó einstøk fólk, sum hava vent sær til skiparan sjálvi, fyri at sleppa við til Íslands.

Fólkið sum kemur við, er áhugað í gomlum seglskipum, men hinvegin kann fólkið ikki vænta sær at gerast serfrøðingar í sigling, sigur skiparin. Tað er alt ov stutt tíð til tað, sigur hann. Harumframt eru vanligu seglskipini, sum fólk eiga, av heilt øðrum slagi enn hetta. Rørlurnar í sjónum eru drúgvari og seglini eru heilt øðrvísi enn á vanligum seglbáti, sigur Hertwig Schröder.

Venda aftur

Hetta er triðju ferð, hann er í Føroyum, sigur Hertwig Schröder. Skipið leggur altíð framvið Føroyum á

vegnum til Íslands, og gestirnir á seglskipinum eru altíð sera væl nøgdir við Føroyar. Fólkið er sera fryntligt, siga tey.

Skipið leggur at í Føroyum aftur um tvær vikur, tá tey eru á veg aftur suður eftir.

Góðar umstøður

Sovisalurin er sera høgur. Har plagdi at vera lastarúm, tá Pippilotta var fiskiskip fyri mongum árum síðani. Í dag stendur rúmið í sera góðum standi. Alt, ein sær, er bygt úr træi, eisini klaverið og trummurnar, sum standa í einum horni og bíða, til onkur gevur teimum liv. Gestirnir umborð eru allir týskir, og tey sita og lesa, tosa ella fáa sær ein bita at eta.

- Kvinnurnar sleppa at stýra skipinum, meðan menninir gera mat. Soleiðis virkar tað her á Pippilottu, sigur skiparin.

Einfalt lív

Á Pippilottu vilja vit liva eitt so einfalt liv sum gjørligt, sigur skiparin. Ikki sálárliga einfalt, men tøkkin skal vera so løtt at hava við at gera sum møguligt. Hetta

fyri at fólkið skal kenna seg so frítt sum gjørligt, sigur hann.

Myndugleikarnir krevja, at vit hava ymisk ravmagnstól umborð, so tað mugu vit hava. Men vit halda okkum til so einföld amboð sum gjørligt.

Tað sæst millum annað á kumpassinum, sum er góðkend í 1936, og enn virkar fint. Manningin nýtir enn bert gomlu kumpassina at sigla við, og hon virkar fint, sigur Hertwig Schröder.

Lívswerk

Skiparin hevur offrað nógv fyri at eiga skipið. Hann var upprunaliga arvingi til ein bókhandil, og royndi seg eisini í handlinum nøkur ár sum heilt ungur. Úr bókunum fekk hann áhuga fyri havinum, og sum 20 ára gamal seldi hann bókhandilin og keypti sær fyrsta skipið í eini roð av trimum.

Síðani tá hevur hann verið væl nøgdur, sigur hann, hóast pengarnir ikki eru nógvir. Hann stendur persónliga til svars fyri skipinum, bæði viðlíkahaldi og figging. Har er eingin stuðul, hvørki frá landi, fyrirkomum ella privatfólki. Skiparin timir ikki í holt við tað, tí

tað er ov møðsamt.

- Eg búgvi umborð á skipinum, eisini tá vit eru í Týsklandi. Og bilurin hjá mær er 15 ára gamal, so ikki eri eg ríkur, sigur Hertwig Schröder.

Men hann sigur seg harafturimóti hava eitt ríkari lív. Hann fer har sum honum lystir, og ger tað honum lystir.

Í ár hevur hann verið skipari í 25 ár, og í stóra salinum niðriundir sæst eitt stórt merki, sum manningin hevur gjørt honum í sambandi við 25 ára hátíðarhaldið. Har eru teknað tey trí skipini, hann hevur átt, og á týskum stendur "25 Jahre Hertwig Schröder am See".

Vestmannaund bíðar

Tá fólkið umborð á Pippilottu fer avstað í kvøld, fara tey ígjøgnum Vestmannaund til Vestmannaoyggjarnar í Íslandi. Skiparin sigur seg vera noyddan at tosa við onkran serkønán í streymi, tí síðst hann sigldi har, var streymurin so harður, at hann nærum ikki slapp norðum. Nú man fara at ganga betri, sigur hann. Hann gleðir seg at koma aftur um tvær vikur.

Kilometur long bíðirøð við Vágatunnnilin

Bíðirøðin við Vágatunnnilin var kilometur long eftir kapprøðurin á Vestanstevnu. Ein av orsökunum var, at tólini, sum verða brúkt til gjaldsskipanina ikki tola váta føroyska veðrið

Marjun Dalsgaard

ferðir verður sagt frá Ansni, sum hevur ábyrgdina av at avgreiða gjaldandi bilarnir, sum skulu gjøgnum tunnlin.

Nógv kapprøðrarfólk vóru, sum skuldu við Dúgvuni, og tí valdi ein bussførari, sum koyrði privat, at koyra út í vinstri síðu og fram um bilarnar, sum stóðu í bíðirøð.

- Eg stakk snútan út og teir vinkaðu meg fram, sigur bussførarin, og heldur, at hann í øllum førum hevur koyrt ein kilometur í vinstri síðu. Aðrir bilar fylgdu eftir og ein lotu var

ein samanhangandi roð av bilum í vinstri síðu oman í móti tunnlinum.

- Tað var rimuliga gott sýni, og eg meti ikki at nakar vandi var á ferð, sigur bussførarin.

Skulu boða lögregluni frá

Uni Vestureið, politikomiserur sigur, at um knútur kemur í á einu síðu, eigur lögreglan at verða boðsend so teir kunnu avgreiða ferðsluna á ein tryggan hátt.

- Trupulleikin í hesum

førinum er, at ferðslan, sum kemur frá Streymoynni ikki hevur nakra avmerking um, at hon skal seta ferðina niður, tað hava teir hinvegin, sum koma frá Vágunum, sigur Uni Vestureið. Hann mælir tó til, at allir bilførarir vísa serligan ans í einari tilíkari støðu.

- Tað eru fyrst og fremst bilførarinir, sum skulu koyra varliga, so tamarhaldið ikki verður mist á støðuni, sigur hann.

Ansni, sum hevur ábyrgdina av at avgreiða bíðirøðina við Vágatunnnilin, metur ikki, at

nakar vandi var á ferð, og teir valdu ikki at seta seg í samband við lögregluna. Tað gera teir bert, um nakað brot er á lógina, siga teir.

Ein onnur orsök til, at ferðslan steðgaði upp við Vágatunnnilin er, at bilar, ið hava kubba ikki kunnu skiljast frá bilum, sum skulu gjalda, fyrr enn stutt fyri gjaldstøðina.

- Vit høvdu fyrireikað okkum til meiri ferðslu, nú Vestanstevna var, men veðrið gjørdi at gjaldskipnain ikki riggaði, sigur stjórin á P/F Vágatunnnilin, sum hava kubba.

Dávur Reinert Hansen. Terminalarnir, sum ikki riggaðu, eru Pointterminalarnir frá Føroya Tele.

- Nú hava vit bert havt hesa skipan í eitt hált ár, og eg vænti at vit endurskoða hana í heyst. Tað eru nógv viðurskifti, sum ikki rigga, sum tey skulu, og sum skulu broytast, sigur Dávur Reinert Hansen. Til dømis eigur breytin at breiðkast, so bilarnir kunnu deilast langt fyrr. Sum støðan er nú, standa bilarnir, sum skulu gjalda og blokera fyri bilarnir, sum hava kubba.

VARPIÐ

20 síður heft, - so tað heldur alla vikuna

SvF • DR1 • DR2 • BBC Prime • Canal+ • Canal+ Gul • Canal+ Blá • TV Danmark 1 • TV Danmark 2 • 3+ • DK 4 • TV 1000 • TV3 dk

Animal Planet • BBC World • CNN • Cartoon Network • Discovery Channel • Euro Sport • MTV • National Geographic

TCM • Travel Channel • VH1 • TV2 Zulu • GOD Channel • Lindin • Útvarp Føroya • Rás 2